

РЕШЕНИЕ

№ 2772

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 06.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1154** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4, ап.3, уточнена с молба /уточнение/ от 05.04.2022г. срещу Агенция "Митници" при Министерството на финансите, с която се претендира присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в общ размер на 3045,33 лв., представляващи пропуснати ползи и претърпени загуби от отменено като незаконосъобразно Решение № РЗМ № 5800-1319/32-339759/26.11.2019г. на началника на ТД Югозападна, понастоящем ТД Митница С., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на исквата молба до окончателното му изплащане.

Претърпените от ищеца имуществени вреди се претендират от следната незаконосъобразна административна дейност – Решение № РЗМ № 5800-1319/32-339759/26.11.2019г. на началника на ТД Югозападна, понастоящем ТД Митница С., отменено с Решение № 6676/03.06.2021г. по адм.д. № 1127/2021г. по описа на Върховния административен съд. Претендираното обезщетение е в общ размер 3045,33 лв., от които:

-Обезщетение за периода, в който от дружеството е било поискано обезпечение на вземанията в размер 1445,32 лв. – изчислен по реда, по който се изчислява размерът на законната лихва и е определен както следва:

= 607,15 лв. обезщетение за задържане като обезпечение на сумата от 2340,00 лв. в периода 31.05.2018г. – 19.12.2020г. по 2 бр. ЕАД 18BG005800H0053962/ 25.05.2018г. и ЕАД 18BG005800H0053989/ 25.05.2018г.

= 838.17 лв. обезщетение за задържане като обезпечение на сумата 4774,00 лв., задържана като обезпечение в периода 29.03.2019г. – 19.12.2020г. по ЕАД 18BG005800H00359577/ 06.04.2017г.; ЕАД 18BG005800H0035965/ 06.04.2017г.; ЕАД 18BG005800H0039722/ 18.04.2017г.; ЕАД 18BG005800H0044651/ 28.04.2017г. и ЕАД 18BG005800H0032061/ 02.04.2018г. и

- обезщетение за периода на усвояване на сумите по обезпечението и реалното им внасяне по бюджетни сметки, след издаване на решението в размер на 600,01 лв. , изчислен по реда, по който се изчислява размерът на законната лихва и е определен както следва:

= 512,79 лв. за задържане на сумата от 6132,58 лв. мито и АДМ в периода 19.12.2020 – 15.10.2021г.

= 87,31 лв. за задържаната сума за ДДС от 982,15 лв. в периода от 19.12.2020 до 03.11.2021г.

Претърпените вреди представляват пропуснати ползи и според ищеца са настъпили в резултат на невъзможността да се разпорежда свободно с описани суми, във връзка с издадения незаконосъобразен административен акт, ищецът претендира имуществена вреда, изразяваща се в липса на закономерно очаквано благоприятно изменение в имущественото си състояние в размер, равен на печалбата от евентуална инвестиция на сумата в търговската дейност на дружеството, но не по-малко от законно определената лихва.

- 1000 лв., претърпени загуби, представляващи заплатен адвокатски хонорар за касационна инстанция при оспорването на административния акт, по адм. д. № 260/2020г. по описа на АССГ пред ВАС. Претенцията в тази част е свързана с отказа на ВАС да присъди в цялост извършените по делото разноски. Към исковата молба са приложена декларация от управителя на дружеството жалбоподател от 24.01.2022г., че на 10.05.2021г. по сключен договор за правна защита и съдействие от същата дата за процесуално представителство по адм. д. № 1127/2021 по описа на ВАС е заплатил в брой 1000 лв. на адв. А., независимо от обстоятелството, че не е изрично посочено в договора, както и договора за правна защита и съдействие.

В исковата молба, в съдебно заседание и в представени писмени бележки ищецът поддържа изцяло предявената претенция. Твърди, че са налице предпоставките, предвиден в закона за ангажиране отговорността на ответника. Претендира разноските по делото, съобразно представен списък.

Ответникът – Агенция „Митници“, в писмен отговор в открито съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, и в писмени бележки, оспорва исковата молба като неоснователна и недоказана. Представя писмени доказателства. Твърди, че не е налице претърпяна от ищеца вреда, тъй като предоставените във връзка с отменения административен акт депозити са възстановени в регламентирания от чл. 116, параграф 6, ал. 2 от Митническия кодекс на съюза (М.) срок. Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска Градска прокуратура изразява становище за основателност на иска.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и

правна страна:

С две платежни нареждания от 31.05.2018г. и с още две от 29.03.2019г. от [фирма] са внесени общо 7114,00 лв. – депозит по ЕАД 18BG005800H00359577/ 06.04.2017г.; ЕАД 18BG005800H0035965/ 06.04.2017г.; ЕАД 18BG005800H0039722/ 18.04.2017г.; ЕАД 18BG005800H0044651/ 28.04.2017г. и ЕАД 18BG005800H0032061/ 02.04.2018г.; ЕАД 18BG005800H0053962/ 25.05.2018г. и ЕАД 18BG005800H0053989/ 25.05.2018г. в хода на последващ митнически контрол.

С Решение № 5800-1319/32-339759/26.11.2019г. началникът на ТД Югозападна, понастоящем ТД Митница С. е отказал да приеме декларираната договорна стойност на стоката по 7 бр. митнически декларации на [фирма] за поставяне под режим „Допускане до свободно обращение“ на различни по модел и количество стоки – детски велосипеди с код по Т. [ЕГН]; определил е митническата стойност на внасяните от [фирма] стоки по митническите декларации; извършил е корекции на основата за изчисляване на вземанията и на метода за определяне на стойността: б-стойност основана на налични данни (чл. 74, § 3 от Кодекса) и на публичните вземания - преизчислени са държавните вземания с определяне на допълнително мито в размер 1 373.72 лева, антидъмпингово мито в размер 4 758.96 лева и ДДС в размер 3 189.01 лева с лихви за забава.

На 19.12.2019 г. дружеството е депозирало молба с вх. № 32-369361, с което е поискало внесения депозит в общ размер 7144,00 лв. да бъде усвоен и да се отчете като реално плащане на задълженията по издаденото решение.

С две платежни нареждания от 19.02.2020г. (едното за сумата 6132,68 лв.- мито и антидъмпингово мито, а другото - за 982,15 лв.- ДДС) е усвоен внесения депозит и е погасено митническото задължение.

След обжалване, с Решение № 6676/03.06.2021г. по адм. д. № 1127/2021г. по описа на Върховния административен съд е отменено Решение № РЗМ-5800-1319/32-339759 от 26.11.2019г. на директора на ТД Югозападна към Агенция „Митници“.

С молба от 29.07.2021г. [фирма] е поискало връщане на платените, въз основана на отмененото решение задължения в размер на 7114,00 лв.

С Решение № РЗМ-5800-1087/32-274605 от 26.08.2021г. е разпоредено връщане на събраните суми за мито, антидъмпингово мито и ДДС по седемте ЕАД.

С платежни нареждания от 15.10.2021г. на дружеството са възстановени 6132,68 лв. С А. № П-22221121184447-004-001/02.11.2021г. е определен ДДС за възстановяване 3189,01 лв., но поради наличие на други ликвидни задължения е извършено прихващане и е възстановен ДДС в размер на 2011,92 лв. с преводно нареждане от 03.11.2021г.

По делото са приети представените с исковата молба писмени доказателства, както и тези представени с отговора на исковата молба от ответника. Искано е и е приложено за послужване адм. д. № 260/2020 г. на АССГ.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Искът в частта, в която се претендира обезщетение за претърпяна загуба в размер на 1000 лв., представляващи заплатен адвокатски хонорар за оспорването на отменения административен акт, по адм. д. № 260/2020г. по описа на АССГ пред ВАС е недопустим. Претенцията в тази част е свързана с отказа на ВАС да присъди в цялост извършените по делото разноски.

Производството по настоящето дело е по реда на чл.203 - 207 от АПК, вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Член 8, ал 3 от ЗОДОВ предвижда, че когато закон или указ предвижда специален начин на обезщетение този закон не се прилага. Според обстоятелствената част на исковата молба и молбата уточнение от ищеца претендираната сума от 1000 лв. представлява заплатено адвокатско възнаграждение за обжалване на решението по адм. д.,№ 206/2020г. по описа на АССГ, образувано по жалбата на дружеството срещу Решение № РЗМ № 5800-1319/32-339759/26.11.2019г. на началника на ТД Югозападна и защита по адм. д. № 1127/2021 по описа на ВАС. Редът за присъждане на съдебни разноски и заплатено адвокатско възнаграждение при съдебно обжалване на административен акт е предвиден в чл. 143 АПК “Отговорност за разноски”. Видно от приложените за послужване дела, ВАС в решението си и в допълнително определение се е произнесъл по искането за присъждане на разноски и адвокатско възнаграждение. Но дори и да не го бе сторил, искът в тази част отново би бил недопустим, тъй като е налице предвидената в чл.248 ГПК възможност за изменение на решението в частта за разноските, приложима в административния процес на основание чл.144 АПК. За да е приложим редът по ЗОДОВ по отношение на обезщетяването за тези вреди, е необходимо съгласно чл. 8, ал. 3 ЗОДОВ да няма друг нормативно предвиден специален начин за обезщетение. В случая за заплащане на адвокатско възнаграждение за обжалване на административен акт пред съда е приложим именно редът по чл.143 АПК, съответно чл.248 ГПК, вр. с чл.144 АПК, което, на основание чл.8, ал.3 ЗОДОВ, изключва приложението на реда по ЗОДОВ.

По изложените съображение исковата претенция в тази част е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане, а производството следва да се прекрати.

В останалата част исковата молба е допустима. Искът е предявен след отмяната на административен акт - Решение № РЗМ № 5800-1319/32-339759/26.11.2019г. на началника на ТД Югозападна и срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт се твърди, че са причинени вредите. Ищецът е активно легитимиран, тъй като е бил адресат на отменения като незаконосъобразен административен акт, от който твърди, че е претърпял имуществените вреди, предмет на исковата молба.

Като разгледа по същество исковата молба в тази част съдът намира следното:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

На основание чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия, бездействия или незаконосъобразен административен акт.

Във фактическия състав на отговорността на държавата или общината за дейността на администрацията, визирана в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, се включват следните елементи: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка

между постановения незаконнообразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липсата, на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Искът се предявява срещу органите, от чиито незаконни действия и бездействие са причинени вредите / чл. 7 от ЗОДОВ/. Налице е надлежен ответник, съобразно чл. 205 от АПК, тъй като Агенция „Митници“, е юридическо лице, на основание чл. 7, ал. 1 от Закона за митниците.

В конкретния случай е безспорно, че е налице незаконнообразен акт – решение № РЗМ № 5800-1319/32-339759/26.11.2019г. на началника на ТД Югозападна, което е отменен с влязло в сила съдебно решение.

Относно втората и третата предпоставка:

Безспорно е, че ако не беше издадено незаконнообразното решение, дружеството не би дължало внасяне на сумата от 7114,00 лв. депозит за осъществения внос, поради което за времето от нейното внасяне до възстановяването ѝ обратно, дружеството не е могло да разполага с тази сума. След като дружеството е било лишено от възможността да ползва собствените си средства в посочения размер, по този начин е понесло вреди под формата на пропуснати ползи и техният минимален размер е съизмерим със законната лихва за периода на задържането. Липсата на необходимост от доказване на вреди в размер на законната лихва произтича от нормата на чл. 86, изр. 1 ЗЗД. Само в случай, че кредиторът твърди претърпени вреди в по-висок размер и претендира тяхното заплащане от своя длъжник, той ще следва да развие исково производство по общия ред (арг. от чл. 86, изр. 2 ЗЗД), в рамките на което да установи с преки доказателства вида и размера на поддържаните от него вреди съобразно нормите на чл. 51, респективно – чл. 82 ЗЗД (в зависимост от източника на възникналото облигационно задължение – деликт или неизпълнен договор).

При преценката на характера на претендираните вреди и основателността на предявения иск, във връзка с доводите на ответника, настоящият състав съобрази и Решение на СЕС от 18.01.2017г. по дело С-365/15. Според задължителното тълкуване, дадено с това решение: когато вносни сборове, в това число антидъмпингови мита, се възстановяват, тъй като са били събрани в нарушение на правото на Съюза — което запитващата юрисдикция следва да провери — за държавите членки е налице задължение, произтичащо от правото на Съюза, да заплатят на правните субекти, които имат право на възстановяване, съответните лихви, считано от момента, в който възстановените мита са платени от тези правни субекти. Посоченото задължително тълкуване пренесено на плоскостта на настоящия казус, води до извод, че размерът на пропуснатите ползи, които подлежат на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, поради техния сигурен характер, представлява лихвата за забава върху депозита от датата на учредяването му до датата на възстановяването на сумата. За този период дружеството незаконнообразно е било лишено от възможността да ползва собствените си средства, понасяйки вреди под формата на пропуснати ползи, съизмерими минимум със законната лихва за забава.

В случая претендираната по предявения иск дължима лихва, 2045.33 лв. е изчислена в размера на законната лихва за периода от заплащане на депозита до възстановяването ѝ, което съдът изчисли и провери с помощта на предоставения в интернет страницата на НАП лихвен калкулатор и взе предвид, съгласно представените доказателства, момента на заплащане и възстановяване на задълженията по отделните митнически

декларации. Размерът на обезщетението възлиза на: 607,15 лв. обезщетение за задържане като обезпечение на сумата от 2340,00 лв. в периода 31.05.2018г. – 19.12.2020г. по ЕАД 18BG005800H0053962/ 25.05.2018г. и ЕАД 18BG005800H0053989/ 25.05.2018г.; 838,17 лв. обезщетение за задържане като обезпечение на сумата 4774,00 лв., задържана като обезпечение в периода 29.03.2019г. – 19.12.2020г. по ЕАД 18BG005800H00359577/ 06.04.2017г.; ЕАД 18BG005800H0035965/ 06.04.2017г.; ЕАД 18BG005800H0039722/ 18.04.2017г.; ЕАД 18BG005800H0044651/ 28.04.2017г. и ЕАД 18BG005800H0032061/ 02.04.2018г.; 512,79 лв. за задържане на сумата от 6132,58 лв. мито и АДМ в периода 19.12.2020 – 15.10.2021г. и 87,31 лв. за задържаната сума за ДДС от 982,15 лв. в периода от 19.12.2020 до 03.11.2021г.

Установява се и причинна връзка между действията на органи на Агенция „Митници“ и претърпените вреди. Смисълът на нормата на чл. 1, ал. 1 и на чл. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди е, че отговорността на държавата е за вредите, произтичащи пряко и непосредствено от незаконосъобразното поведение на съответния административен орган, което изключва възможността тази отговорност да обхваща вредите, които са далечна последица от това поведение. Учредяването на обезпечение и в последствие изпълнение за задълженията по процесните декларации за стоките, по която е определена нова митническа стойност, респ. допълнителни публични задължения, с отмененото Решение № РЗМ № 5800-1319/32-339759/26.11.2019г. на началника на ТД Югозападна, обосновава пряка причинно-следствена връзка между отмяната на акта и претендираните имуществени вреди.

Ангажирането на отговорността на държавата за незаконосъобразни актове на нейни административни органи зависи от наличието на трите условия – незаконосъобразност на административен акт/ твърдяното поведение, настъпване на вреда и причинно-следствена връзка между този административен акт/ поведение и посочената вреда, като в процесния случай всички тези условия са налице.

Не е налице и отрицателната предпоставка по чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ, тъй като специалният закон – Закон за митниците или Регламент /ЕИО/ № 2913/92 /приложим към момента на възникване на задължението/ не уреждат специален ред за търсене на претендираната обезвреда. Действително, чл. 235 и чл. 236 от Регламент /ЕИО/ № 2913/92 уреждат ред за подаване на молба за възстановяване на митните сборове, а по аргумент на чл. 241 от него, митническите органи следва да постановят решение за възстановяване. В случая този ред е неприложим, тъй като утежняващият административен акт е отменен по съдебен ред и възникналото от неговата отмяна задължение за възстановяване на внесения депозит е изпълнено. Основанието за обезщетяване на твърдяната имуществена увреда поради неизползване на паричните средства от момента на тяхното внасяне до възстановяването им е по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. В този смисъл е Решение № 1182 от 24. 01. 2020 г. по адм. д. № 2928/2018 г. на ВАС, III отделение, Решение № 11686 от 17.11.2021г. по адм. д. № 4615/2021г. на ВАС, III отд. Решение № 10428 от 14.10.2021г. по адм.д № 4614/2021г. на ВАС, III отд., постановени по идентични случаи.

Предвид изложеното, предявеният иск в посочената част е основателен и следва да бъде уважен изцяло за посочения по-горе размер от 2045.33 лв.

лева. Следва да се уважи и искането за присъждане на законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, като искът в тази си част не е недопустим. В случая не е налице кумулиране на лихва върху лихва, а е налице едно парично задължение, дължимо от ответника, което представлява главницата в настоящото производство и върху него се дължи лихва от датата на претенцията до окончателното заплащане на задължението. Размерът на присъдената сума само е определен като законна лихва, но по своята същност представлява обезщетение за причинени вреди от незаконосъобразен акт на ответника.

На основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, предвид частично уважаване на предявения иск, основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените в производството разноси в размер на 25 лева за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от иска в размер на 505 лв., съобразно представен договор за правна защита и съдействие.

Водим от горното Административен съд София - град, I отделение, 65-и състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ исковата молба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], срещу Агенция „Митници“, в частта, в която се претендира присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, в размер на 1000,00 лв., представляващи претърпени загуби - заплатен адвокатски хонорар за обжалване на Решение № РЗМ № 5800-1319/32-339759/26.11.2019г. на началника на ТД Югозападна, понастоящем ТД Митница С., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното му изплащане и ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 1154/2022 г. в тази част.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“, [населено място], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, обезщетение за имуществени вреди, претърпени в резултат на отменено Решение № РЗМ № 5800-1319/32-339759/26.11.2019г. на началника на ТД Югозападна общо в размер на 2045,33 лв., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба -08.02.2022г., до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], разноси по делото в размер на 530,00 (петстотин и тридесет) лева.

Решението в частта, в която исковата молба е оставена без разглеждане, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните, в останалата част решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ:

